

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, v právní věci **žalobkyně: M. S.**, nar. „X“, bytem „X“, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, pracoviště Ústí nad Labem, se sídlem Revoluční 3289/15, 400 01 Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 05. 2016, č. j. „X“, o námitkách proti rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu,**

t a k t o :

- I.** Žaloba **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 31. 05. 2016, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty její námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 02. 2016, č. „X“, kterým byl žalobkyni odňat invalidní důchod s odkazem na ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť jí z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 20%.

Žalobkyně v žalobě uvedla, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí. Ptala se na názor své lékařky, která jí potvrdila, že se svým zdravotním omezením spadá do kategorie invalidity prvního stupně. Žalobkyně zmínila, že ji čeká ještě vyšetření magnetické rezonance s tím, že veškeré lékařské zprávy soudu dodá, a prosila soud, aby při svém rozhodnutí zohlednil, především závěry z tohoto vyšetření.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 09. 08. 2016 uvedla, že při určování poklesu pracovní schopnosti vycházela ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření. V otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněného dlouhodobým nepříznivým zdravotním stavem byla žalovaná vázána posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení. Posudek o invaliditě obsahoval kromě formálních náležitostí rovněž posouzení a datum posouzení zdravotního stavu, včetně pracovní schopnosti pojištěnce a míry jejího poklesu. Ze spisové dokumentace žalobkyně bylo zjištěno, že již nesplňuje podmínky pro přiznání invalidního důchodu, neboť míra poklesu pracovní schopnosti v jejím případě dosahovala pouze 20%. S ohledem na námítky žalobkyně, žalovaná navrhl, aby byl zdravotní stav žalobkyně přezkoumán Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, která se specializuje na posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti občanů pro účely přezkumného soudního řízení ve věcech odborného lékařského posouzení.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Z ústního jednání konaného před soudem dne 20. 02. 2017, se žalobkyně ze zdravotních důvodů omluvila. V písemné omluvě, mimo jiné zmínila, že po poradě s právníkem souhlasí s vydáním zamítavého rozsudku v její neprospěch.

Pověřená pracovnice žalovaného pak při ústním jednání před soudem konaném dne 20. 02. 2017 odkázala na písemné vyjádření žalované založené ve spisu, a zároveň s tím, rovněž odkázala na posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. Náhradu nákladů řízení nepožadovala a výslovně se jí vzdala.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva vnitra v Ústí nad Labem ze dne 24. 11. 2016, jenž nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu bylo vydáno na základě posudku lékaře MUDr. J. H., pověřeného vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Louny, který při lékařské prohlídce dne 15. 02. 2016, posoudil zdravotní stav žalobkyně a dospěl k závěru, že nesplňuje požadavky pro přiznání invalidního důchodu. Dle závěru dotyčného lékaře pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně odpovídá 20 %, tj. postižení uvedenému v kapitole XIII., oddělení E, položce 1, písm. b), přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. vyhláška,

kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), pro které je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%. Na základě tohoto posudku bylo vydáno dne 24. 02. 2016 rozhodnutí č. j. „X“, kterým se žalobkyni odnímá invalidní důchod.

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně včasné námitky, kde nesouhlasila se zjištěnými závěry. Navrhovala nové posouzení jejího zdravotního stavu a přiznání invalidního důchodu pro první stupeň invalidity.

Žalovaná si v rámci řízení o námitkách nechala vyhotovit nový posudek o invaliditě ze dne 17. 05. 2016. Tento posudek byl vyhotoven lékařkou MUDr. L. D. Tato lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla k závěru, že posouzení v prvostupňovém řízení proběhlo v souladu s platnými předpisy sociálního zabezpečení a neshledala medicínské důvody ke změně posudkového závěru, který potvrdila. Dle závěru dotyčné lékařky pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u žalobkyně odpovídá celkem 20 %, tj. postižení uvedenému v kapitole XIII., oddělení E, položce 1, písm. b), přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, a schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity, zvyšuje tato hodnota o dalších 10%. Celkově tedy míra poklesu pracovní schopnosti dosahuje 30%. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno napadené rozhodnutí, kterým byly námitky žalobkyně zamítnuty.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Dle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,

v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity, kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.

V projednávané věci byl žalobkyni odňat nárok na invalidní důchod, neboť dle posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Louny ze dne 15. 02. 2016 pokles pracovní schopnosti u žalobkyně dosahuje pouze míry 20 %, takže nesplňuje předpoklady pro přiznání invalidity prvního stupně. Napadeným rozhodnutím pak byly zamítnuty námitky žalobkyně, když posudková lékařka v rámci přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně v řízení o námitkách rovněž dospěla k závěru, že pokles její pracovní schopnosti dosahuje 30%.

V projednávané věci tedy bylo žalobou napadeným rozhodnutím rozhodnuto o tom, že žalobkyni již nenáleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, a to s odůvodněním, že z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jí poklesla pracovní schopnost o 30%, zatímco pro vznik invalidity prvního stupně je nutný pokles minimálně o 35% a více, přičemž žalobkyně zastávala názor, že jí náleží první stupeň invalidity.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z ust. § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity, tj. zda pokles pracovní schopnosti u ní činil nejméně 35%.

Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky MUDr. L. D., která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity určitého stupně především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s.ř.s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobkyně a posoudila také pokles její pracovní schopnosti.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 24. 11. 2016. Žalobkyně nebyla jednání komise přítomna a nebyla tak seznámena s posudkovým závěrem. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (odborné nálezy - neurologické MUDr. R. ze dne 25. 11. 2014, 11. 01. 2016, 05. 04. 2016 a 07. 06. 2016, ortopedické – MUDr. P. ze dne 12. 12. 2014, endokrinologické – MUDr. R. ze dne 07. 05. 2015, a propouštěcí lékařské zprávy z Lázní Jáchymov ze dne 31. 08. 2014), lékařského nálezu praktického lékaře MUDr. R. ze dne 05. 12. 2014, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Louny, a spisu námitkového řízení České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem, pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí nebyla žalobkyně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

Komise konstatovala, že u žalobkyně se nejednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Posuzovaná tak není považována za invalidní pro první stupeň invalidity. Komise prostudovala veškerou doloženou odbornou lékařskou dokumentaci. Zhodnotila zdravotní stav žalobkyně jako kolísavý polytopní algický veretbrogenní syndrom bez průkazu kořenové neurologické leze se zachovalou reflexní odpovědí na všech končetinách, pouze s diskrétním oslabením hybnosti palce na levé dolní končetině a polytopních měnlivých blokových páteřních obtížích. Celková hybnost posuzované popisována jako zachovalá, bez známek výpadku senzitivity. Blokační nález kolísá v rozsahu mezi 60-80 stupni Lasseg. zkoušky.

Komise konstatovala, že z vyhodnocení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je zřejmé, že se jedná z funkčního hlediska o lehké postižení více úseků páteře, s polytopními blokádami, s omezenou pohyblivostí, svalovou dysbalancí, poruchou statiky a dynamiky páteře. Komise dále poukázala na skutečnost, že subjektivní vnímání zdravotních potíží (především bolestí), nemůže být zásadní pro hodnocení existence invalidity. Dle komise u žalobkyně nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. K datu vydání napadeného rozhodnutí tak žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění.

Dále komise konstatovala, že žalobkyně je i nadále schopna pracovního nasazení, s určitým omezením, kdy není schopna fyzicky těžkých prací spojených s celodenním zvedáním a nošením těžkých břemen. Není schopna vykonávat práce ve vynucených polohách a prací vyžadující dlouhého stání eventuálně vyžadující dlouhé chůze obzvláště v nerovném terénu. Mimo to však komise dospěla k závěru, že s ohledem na věk žalobkyně by byla schopná i určité rekvalifikace.

Po zhodnocení výše předestřené důkazy, který byl proveden při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí jednala v řádném složení. Posudek ze dne 24. 11. 2016, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a s ohledem na vše, co bylo

uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalované žádné náklady nad rámec její úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 20. února 2017

Mgr. Václav Trajer v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová